

TÒA GIẢNG TIN - LÀNH

ĐỨC CHÚA JÊSUS-CHRIST KHÔNG HỀ THAY-ĐỔI

«Đức Chúa Jêsus-Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay-đổi» (Hê 13: 8).

GIỮA lúc mọi sự đã thay-đổi, đương thay-đổi và sẽ còn thay-đổi, như nào núi lở, sông bồi, cuộc đời thay đổi; đạo vợ chồng, tình cha con thay-đổi... mà Kinh-Thánh vẫn tuyên-bố rằng: «Đức Chúa Jêsus-Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay-đổi». Chính Ngài đã phán: «Ta là Đấng trước hết và là Đấng sau cùng, là Đấng sống, ta đã chết, kia nay ta sống đời đời, cầm chìa khóa của sự chết và âm-phủ» (Khải 1: 17-18). Vậy, tôi xin tỏ-bày cho quý độc-giả mấy điều về Đức Chúa Jêsus-Christ là Đấng không hề thay-đổi.

DANH-HIỆU NGÀI KHÔNG HỀ THAY-ĐỔI

Xưa nay người ta thường hay đổi tên mình: tên xấu đổi ra tên tốt; tên dở đổi ra tên hay. Nhưng Đức Chúa Jêsus chỉ có một tên nhứt-định mà Đức Chúa Trời đã đặt cho Ngài từ khi mới bắt đầu giảng-sinh cho đến đời đời không hề thay-đổi. Kinh-Thánh chép: Người sẽ sanh một trai, người khá đặt tên là Jêsus, vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội» (Ma 1: 21). Cho nên khi Ngài hành

chức-vụ, đi từ nơi này qua nơi khác, chỗ nọ đến chỗ kia, ai nấy đều biết rõ tên Ngài là Jêsus. Khi Ngài bị đóng đinh trên cây thập-tự, có một người cầu-nguyện với Ngài trước mặt công-chúng rằng: «Hỡi Jêsus, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi»

(Lu 23: 42). Khi Ngài sống lại, thiên-sứ phán với môn-đồ Ngài rằng: «Đừng sợ chi cả, vì ta biết các người tìm Đức Chúa Jêsus, là Đấng bị đóng đinh trên thập-tự-giá. Ngài không ở đây đâu; Ngài sống lại rồi» (Ma 28: 5-6). Kể đến khi Ngài thăng-thiên, và lúc Ngài sẽ tái-làm, tên Ngài cũng vẫn y nguyên, vì

LỜI THÔNG-CÁO CẦN-THIỆT:

Trụ-sở Tổng-liên-hội Hội-thánh Tin-lành Việt-nam ở số 14 đường Jean O'Neill tại Đa-lat đã được Tổng-cục Bưu-chính ở Sài-gòn cho phép dùng tên tắt «TONGLIENHOI» để gửi điện-tin. Vậy từ nay xin các ông có cần gửi điện-tin cho Hội-trưởng T. L. H. ở Đa-lat, thì chỉ đề ĐỊA-CHỈ bằng 2 chữ TONGLIENHOI DALAT là đủ, chớ không cần đề tên người số nhà và tên đường nữa. — Mục-sư Lê-văn-Thái.

thiên-sứ truyền rằng: «Hỡi người Ga-li-lê, sao các người đứng ngóng lên trời làm chi? Jêsus này đã được cất lên trời khỏi giữa các người, cũng sẽ trở lại như cách các người đã thấy Ngài lên trời vậy» (Công 1: 11).

PHẨM-TƯỚNG NGÀI KHÔNG HỀ THAY-ĐỔI

Danh-hiệu là Jêsus, phẩm-tướng Ngài là Christ. Christ nghĩa là Đức Chúa Trời xúc dầu hay là phong-chức cho Ngài. Ngài có ba chức: Tiên-tri, Thầy tế-lễ và Vua.

a) Ngài là Tiên-tri, nghĩa là: Không có việc gì mà Ngài không biết. Kinh-Thánh chép rằng: «Ngài nhận-biết mọi người, và không cần ai làm chứng về người nào, bởi Ngài tự thấu-hiểu mọi điều trong lòng người ta» (Gi 2: 24-25)

b) Ngài là Thầy tế-lễ, nghĩa là Ngài dâng tế-lễ đền tội cho loài người, không có Ngài thì loài người đắm-chìm nơi bề khổ. Bởi «Ngài đã vào nơi rất thánh một lần đủ hết, không dùng huyết của dê đực và của bò con, nhưng dùng chính huyết mình mà được sự chuộc tội đời đời» (Hê 9: 12).

c) Ngài là Vua. Quan tổng-dốc Phi-lát hỏi Ngài rằng: «Thế thì người là Vua sao? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Thật như lời, Ta là Vua» (Gi. 18: 37). Nhưng không phải Ngài là Vua dưới đời này đâu, bèn là Vua trên Thiên-dàng và là Vua đời đời, vì Ngài đã phán rằng: «Nước của ta chẳng phải thuộc về thế-gian này» (Gi. 18: 36). Lại có lời dự-ngôn rằng: «Ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, quyền-bính của nước Chúa là quyền-bính ngay-thẳng» (Hê 1: 8). Thật, rõ-ràng lắm Ngài là Vua nước Thiên-dàng và là Vua trong nước đời đời vậy

QUYỀN-PHÉP NGÀI KHÔNG HỀ THAY-ĐỔI

Ngài là Đấng có quyền-phép siêu-nhiên, nghĩa là không có việc gì mà Ngài không làm được, chẳng có điều nào khó cho Ngài!

a) Ngài có quyền trên cõi thiên-nhiên: Đương lúc bão-gió, Ngài phán một lời thì liền bình-tĩnh, giữa cơn ba-đào, nghe tiếng Ngài thì yên-lặng ngay.

b) Ngài có quyền trên tà-ma. Bởi có người bị tà-ma ám, đêm ngày kêu-la inh-ỏi, thậm chí lấy đá đập vào mình, dầu người ta dùng xiềng sắt cũng chẳng giữ được! Thế mà Đức Chúa Jê-sus chỉ phán một lời, tức thì tà-ma

ra khỏi người ấy và người ấy bình-tĩnh như thường! Xem Mác 5: 1-10

c) Ngài có quyền trên bệnh-tật: Người bị bại nằm liệt trên giường, có bốn người khiêng đến cho Ngài, Ngài phán một lời, «kẻ bại đứng dậy, tức thì vác giường đi ra trước mặt thiên-hạ; đến nỗi ai nấy đều lấy làm lạ, ngợi-khen Đức Chúa Trời mà rằng: Chúng ta chưa hề thấy việc thế này» (Mác 2: 1 12)

d) Ngài có quyền trên sự chết. Thuở xưa ông La-xa-rô là một người đầy lòng tin-kính Chúa, chết đã chôn bốn ngày rồi, gia-đình sầu-não, khóc-than thảm-thiết! Chúa động lòng thương-xót, đến phần mộ, kêu lên một tiếng lớn rằng: «Hỡi La-xa-rô hãy ra». Người chết liền ra khỏi mộ, sum-hiệp với gia-đình. (Xem Giảng 11). Thật y như lời Ngài đã phán: «Hết cả quyền-phép, trên trời và dưới đất đã giao cho ta» (Ma 28: 18), và quyền-phép ấy hằng còn mãi mãi, vì «Đức Chúa Jê-sus-Christ hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay-đổi» (Hê 13: 8).

LÒNG YÊU - THƯƠNG CỦA NGÀI KHÔNG HỀ THAY - ĐỔI

Chúa không ghét ai, Ngài yêu tất cả mọi người tội-lỗi trong thế-gian này. Ngài «không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn-năn» (II Phi 3: 9). Hễ ai đau-phục Ngài, tuân theo sự dạy-dỗ của Ngài, và bước đi theo sự dẫn-dắt của Ngài, thì chẳng bao giờ Ngài từ-bỏ người đó. «Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế-gian thì cứ yêu cho đến cuối-cùng» (Giăng 13: 1). Thuở xưa Ngài đã phán rằng: «Ta đã lấy sự yêu-thương đời đời mà yêu người» «Ta đã gánh-vác các người từ lúc mới sanh, bồng ẵm các người từ trong lòng mẹ. Cho đến chừng các người già-cả, dầu râu tóc bạc, ta cũng sẽ bồng ẵm các người». «Đòn-bà há dễ quên con mình cho bú, không

hương đến con trai một mình sao? Dầu dờn-bà quên con mình, ta cũng chẳng quên người» (Giê 31 : 3; Ês. 46 : 3 4; 49 : 15). Hỡi quý độc-giã, lòng yêu-thương của Chúa qui-báu đường ấy, xin quý độc-giã hãy tin Ngài để hưởng phước trong thời hiện-tại và tương-lai.

ÔN CỨU - RỜI CỦA NGÀI KHÔNG HỀ THAY-ĐỔI

Sau khi loài người phạm tội, thì Đức Chúa Trời hứa ban một Đấng Cứu-thế để cứu-vớt. Bởi vậy, cho nên dân Y-sơ-ra-ên khi xưa, cứ hằng năm giết con sinh dâng tế-lễ cho Đức Chúa

Trời, nhưng sự thực là họ lấy đức-tin trông-cậy vào lời hứa của Ngài về sự chết lưu-huyết của Đức Chúa Jê-sus. Họ cứ làm như vậy luôn cho đến khi chính Đức Chúa Jê-sus treo mình trên cây thập-tự, và Ngài tuyên-bố rằng: « Mọi việc

đã được trọn » (Giăng 19 : 30). Từ đó đến nay, loài người không còn phải dâng tế-lễ bằng sanh-vật nữa, nhưng chỉ lấy lòng thành-thật tin-cậy vào sự cứu-chuộc trọn- vẹn của Đức Chúa Jê-sus, là phương-pháp độc-nhứt mà Đức Chúa Trời đã dùng để cứu loài người trong cả thế-gian này. Thật là một phương-pháp kỳ-diệu của Ngài, từ xưa đến nay không hề thay-đổi.

LỜI HỨA CỦA NGÀI KHÔNG HỀ THAY-ĐỔI

Chúa không thất-tín với ai, hề đều gì Ngài đã hứa thì Ngài sẽ làm, vì Ngài là thành-tín. Ngài phán rằng: « Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng hề

khát»; « Ta là sự sáng của thế-gian; người nào theo ta chẳng đi trong nơi tối-tăm »; « Hỡi những kẻ mệt-mỏi và gánh-nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên-nghỉ » (Gi. 6 : 35; 8 : 12 Ma 11 : 28). Từ-xưa đến nay, đã vô số người nắm lấy lời hứa của Ngài mà nhận biết bao điều phước-hạnh! Lòng họ được đổi mới, đời sống họ được yên-vui, miệng họ thường ca-hát: « Dầu cho trăm khổ, ngàn cực không thôi, biết Jê-sus rồi, phước thay cho tôi »! Còn có một lời hứa qui-báu nữa mà hết thảy tin-dễ Ngài đương mong-đợi, tức là sự tái-lâm của Ngài!

Ngài phán rằng: « Ta đi sắm-sản cho các người một chỗ. Khi ta đã đi và đã sắm-sản cho các người một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các người đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các người cũng ở đó » (Gi. 14 : 2-3). Phước-hạnh thay là lời hứa của Chúa,

vinh-hiền thay là kẻ trông-đợi Ngài!

Hỡi quý độc-giã: Đức Chúa Trời đã ban cho nhân-loại ta một Đấng Cứu-thế cao-trọng đường ấy, qui-báu đường ấy, phước-hạnh đường ấy! Vậy, ai đã tin Ngài rồi, hãy cứ trung-tin! Còn ai chưa tin, hãy mau mau tin Ngài, để được tha tội và được cứu-rời, kẻo thì-giờ ân-diễn qua rồi ăn-năn không kịp!

Vì: « Cứu-Chúa Christ hôm qua, hôm nay, đời đời không thay-đổi chi. Cha con, anh em mai sau sẽ xa ta. Sẽ xa ta, nhưng Chúa chẳng từ-bỏ ta; Chúa vẫn dắt-dẫn ta. Dầu dắt lay, dầu trời tan, nhưng Chúa Jê-sus vẫn còn nguyên! ».

KHÔNG PHẢI MỖI
NGƯỜI NÓI: "TÔI CÓ
ĐI NHÓM-HỌP, CÓ ĐI
NHÀ THỜ" ĐỀU DỰ-
PHẦN TRONG NƯỚC
THIÊN-ĐÀNG